

2011 15-1.

Myndigheder må bruge oplysninger fra åbne Facebook-profiler

SKAT brugte en medarbejders private Facebook-profil til at indsamle oplysninger om en kvinde fra hendes Facebook. Kvinden havde en åben profil, hvilket indebar at alle brugere af Facebook kunne se de oplysninger der lå om hende på Facebook. Kvinden følte sit privatliv krænket og klagede til Datatilsynet som sendte klagen videre til Folketingets Ombudsmand.

Ombudsmanden udtalte at de standardvilkår Facebook har udarbejdet om brugen af Facebook, er aftalevilkår der regulerer det privatretlige forhold mellem Facebook og dets brugere. Standardvilkårene har ingen retsvirkning i forhold til forvaltningsmyndigheder i Danmark som er underlagt offentligretlige regler og grundsætninger. I den konkrete sag var SKAT underlagt officialprincippet og reglerne i persondataloven.

Ombudsmanden udtalte også at hvis en person har en så åben profil på Facebook at alle brugere af Facebook kan se de oplysninger der ligger om personen, er der i realiteten tale om at oplysningerne er offentligt tilgængelige. Det samme kan efter omstændighederne være tilfældet hvis en person som i øvrigt har begrænset tilgængelighed til sin Facebook, har et meget stort antal 'venner' på Facebook. Også i dette tilfælde kan oplysningerne om personen blive offentligt tilgængelige.

Personoplysninger der er offentligt tilgængelige, kan som udgangspunkt frit behandles af myndighederne. Det fremgår af persondatalovens § 7, stk. 2, nr. 3. Udgangspunktet om fri behandling begrænses dog af persondatalovens § 5 om god databehandlingsskik. Myndigheder må kun behandle personoplysninger hvis det er sagligt, og oplysningerne er relevante for sagen.

Ombudsmanden kunne ikke kritisere at SKAT havde indsamlet oplysninger via en medarbejders private Facebook-profil. Medarbejderen anvendte nemlig ikke en falsk profil og behøvede ikke, således som den pågældende kvinde havde etableret sin Facebook-profil, give sig til kende over for hende for at få oplysningerne.

(J.nr. 2011-2657-2091)

9. november 2011

Forvaltningsret
1121.1

Skatter (se også Afgifter)
5

Personspørgsmål
1 - 4

Den 14. juni 2011 modtog jeg et brev dateret den 9. juni 2011 fra Datatilsynet. Brevet var vedlagt en klage af 11. april 2011 fra et revisionsfirma, B, til Datatilsynet. Klagen handlede om at SKAT havde indsamlet oplysninger om firmaets klient A via Facebook. Datatilsynet videresendte klagen til mig og skrev i den forbindelse bl.a.:

”Efter Datatilsynets opfattelse vedrører spørgsmålet, om i hvilket omfang en forvaltningsmyndighed må indsamle offentligt tilgængelige oplysninger fra sociale netværk i strid med eventuelle brugervilkår, i det væsentligste forhold der hører under Folketingets Ombudsmands kompetence.”

Forud for klagen til Datatilsynet havde revisionsfirmaet klaget til den relevante regionsdirektør i SKAT som den 8. marts 2011 havde truffet afgørelse i sagen. Revisionsfirmaet havde desuden klaget til Skatteministeriets borgerambassadør som den 12. april 2011 traf afgørelse. Hverken regionsdirektøren eller ministeriets borgerambassadør gav revisionsfirmaet medhold i klagen. Revisionsfirmaet klagede som nævnt den 11. april 2011 til Datatilsynet.

Den 30. juni 2011 bad jeg revisionsfirmaet om at oplyse om firmaet ønskede at klage til mig på A's vegne over SKATs anvendelse af Facebook-profil(er) til at indhente oplysninger om hende. Jeg bad også firmaet om at indsende yderligere materiale i sagen.

Revisionsfirmaet meddelte mig i brev af 1. juli 2011 at A ønskede at klage til mig. Firmaet sendte mig i den forbindelse en række bilag.

Firmaet sendte mig derudover et brev af 6. september 2011 med bilag hvori klagen blev uddybet.

Ombudsmandens udtalelse

”Jeg har besluttet at afgrænse min undersøgelse til et enkelt spørgsmål, nemlig det principielle spørgsmål om hvorvidt SKAT havde beføjelse til at indsamle oplysninger via Facebook om (A).

Om Facebook

Facebook er et socialt, elektronisk netværksmedie som blev lanceret i 2004. Facebook har siden da udviklet sig nærmest eksplosivt og er nu verdens største sociale netværk med over 750 mio. aktive brugere på verdensplan ifølge hjemmesiden www.checkfacebook.com. Det fremgår af samme hjemmeside at antallet af aktive brugere i Danmark den 18. oktober 2011 var knap 2,7 mio.

Ordet Facebook refererer til de bøger der uddeles på amerikanske universiteter med billeder af de studerende – nærmest svarende til det man i Danmark kender som en 'blå bog'.

Facebook bliver især benyttet til at lægge billeder og tekst ud på internettet hvor hele eller dele af materialet, alt efter hvilken type Facebook-profil man har, kan deles med andre brugere af Facebook eller med alle brugere af internettet.

I praksis kan alle gratis oprette en profil på Facebook. Facebook er ikke en eksklusiv forening hvor medlemskab kræver en eller anden form for godkendelse. I forbindelse med oprettelsen af en profil på Facebook skal man imidlertid acceptere en række standardvilkår. Standardvilkårene er fastsat af Facebook og kan ændres ensidigt af Facebook – efter omstændighederne uden varsel.

Når man har en profil på Facebook, er der mulighed for at vælge hvem der skal kunne se de oplysninger man lægger på Facebook. Det kan f.eks. være kun ens 'venner' eller ens 'venners venner' på Facebook. Der kan være andre varianter.

Man kan også vælge en mere åben såkaldt 'public' profil. Der er forskellige varianter af denne type profil. En variant går på at de oplysninger der bliver lagt om en person, bliver tilgængelige for alle brugere af Facebook. En anden variant er at oplysninger der bliver lagt om en person, bliver tilgængelige for alle og enhver, herunder for alle offentlige søgemaskiner som f.eks. Google.

Ifølge oplysninger fra Facebooks hjemmeside (da-dk.facebook.com) har brugere af Facebook i gennemsnit 130 'venner' på det sociale medie.

Det er ikke muligt at se hvem der har besøgt en persons Facebook. Det har man fra Facebooks side gjort teknisk umuligt.

Den konkrete sag

I forbindelse med en sag hos SKAT om kontrol af skattepligtsforholdene vedrørende en tredjemand opstod der spørgsmål om tredjemands tilknytning til (A). På den baggrund indhentede SKAT i 2010 materiale hos forskellige myndigheder og virksomheder om både tredjemanden og (A).

I relation til (A) blev der indhentet oplysninger med henblik på at kontrollere hendes opgørelse til SKAT af underskuddet fra hendes virksomhed og opgørelsen af hendes privatforbrug. Der blev i den forbindelse indsamlet oplysninger via Facebook om (A), herunder oplysninger af mere personlig karakter.

På det tidspunkt hvor SKAT indsamlede oplysningerne om (A) på Facebook, var hendes profil på Facebook sat op på en sådan måde at alle brugere af Facebook kunne se oplysningerne om hende.

(B) har i klagen og i brevet af 6. september 2011 til mig, for så vidt angår spørgsmålet om indsamling af oplysningerne via Facebook, bl.a. gjort gældende at det forhold at oplysninger ligger frit tilgængeligt for brugere af Facebook, ikke er ensbetydende med at indholdet af oplysningerne er frit tilgængeligt på internettet. Der er tale om deling af oplysninger for personer i en lukket kreds uanset hvor mange brugere af Facebook der har mulighed for at få oplysningerne. Der er ikke tale om oplysninger der kan søges frem direkte fra en søgemaskine.

Facebooks standardvilkår og danske offentligretlige regler

(B) har også henvist til de standardvilkår der er knyttet til oprettelse af en profil på Facebook. (B) har i den forbindelse citeret fra udvalgte passager i standardvilkårene som Facebook har opsat for brugen af det sociale medie, nemlig:

'Chapter 4, section 1. You will not provide any false personal information on Facebook, or create an account for anyone other than yourself without permission.

Chapter 5 – Protecting Other People's Rights. We respect other people's rights, and expect you to do the same.

Chapter 5, section 7. If you collect information from users, you will: obtain their consent, make it clear you (and not Facebook) are the one collecting their information, and post a privacy policy explaining what information you collect and how you will use it.'

På Facebooks hjemmeside (da-dk.facebook.com) kan man – også hvis man ikke har en profil på Facebook – se standardvilkårene for brugen af Facebook, bl.a. et sæt betingelser under titlen 'Statement of Rights and Responsibilities' som er revideret den 26. april 2011 – dvs. efter at (B) indgav sin klage til Datatilsynet. Jeg kan konstatere at de bestemmelser som (B) har henvist til i klagen, ikke er blevet ændret i forbindelse med revisionen den 26. april 2011. Ordlyden er den samme.

Facebooks standardvilkår er aftalevilkår der regulerer det privatretlige forhold mellem Facebook og dets brugere – dvs. dem der opretter en profil på Facebook. Vilkårene regulerer bl.a. hvad der kan blive konsekvensen fra Facebooks side af et eventuelt aftalebrud.

SKAT er som forvaltningsmyndighed i Danmark underlagt en række offentligretlige regler og grundsætninger. Som udgangspunkt er de offentligretlige regler præceptive, dvs. at de ikke kan fraviges ved aftale. Det gælder så meget desto mere i tilfælde hvor der ikke er indgået en direkte aftale mellem SKAT og Facebook, men f.eks. mellem en medarbejder i SKAT som privatperson og Facebook (en tredjemandsaftale).

SKAT er i denne sag underlagt det ulovbestemte princip kaldet officialprincippet (eller undersøgelsesprincippet) som er et helt grundlæggende princip der gælder med lovkraft i dansk forvaltningsret. Efter officialprincippet påhviler det den enkelte forvaltningsmyndighed selv, eventuelt i samarbejde med andre myndigheder, at fremskaffe de oplysninger der er nødvendige i en sag for at myndigheden kan træffe en lovlige og indholdsmæssigt saglig og korrekt afgørelse. Officialprincippet er suppleret af særregler om sagsoplysning på forskellige områder, f.eks. skattekontrollovens regler.

I denne sag er SKATs indsamling af oplysninger derudover reguleret af persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000) som er en implementering af direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

I det omfang SKAT har offentligretlig hjemmel til at indsamle/behandle oplysninger, viger Facebooks standardvilkår. De vilkår Facebook har opstillet for brugen af det sociale medie, har således ingen selvstændig betydning i forhold til de offentligretlige regler og grundsætninger der gælder i Danmark.

Det forhold at Facebook er tilgængeligt i Danmark, og at Facebook har fastsat vilkår også uden for USA's grænser for brugen af det sociale medie, kan med andre ord ikke regulere forholdene for forvaltningsmyndigheder i Danmark. SKAT er således underlagt de offentligretlige regler og grundsætninger i Danmark uanset hvad der står i vilkårene for brugen af Facebook. Derfor er (B)'s henvisning til (enkelte af) vilkårene ikke relevant.

Når det er sagt, hæfter jeg mig dog ved at der i 'Statement of Rights and Responsibilities' – revideret den 26. april 2011 – under kapitel 2, punkt 4, står:

'When you publish content or information using the Public setting, it means that you are allowing everyone, including people off of Facebook, to access and use that information, and to associate it with you (i.e., your name and profile picture).'

Denne passus har (B) ikke henvist til i klagen. Af det citerede vilkår fremgår det at hvis en person har oprettet en åben ('public') profil på Facebook, giver personen ifølge Facebooks egne vilkår tilladelse til at alle kan få adgang til

informationerne om personen. Men som sagt har heller ikke dette vilkår nogen selvstændig betydning i forhold til de beføjelser som SKAT har på offentligretligt grundlag.

Forskellige typer af Facebook-profiler

Hvis en person har en profil på Facebook som er så åben at det ikke kun er de brugere som er hans eller hendes 'venner' på Facebook, der har adgang til oplysningerne, men alle brugere på Facebook – fordi profilen er sat op til at være 'public' – er de oplysninger der ligger om personen på hans eller hendes Facebook, efter min opfattelse offentligt tilgængelige. Det gælder både de oplysninger personen selv har lagt ud på sin åbne Facebook, og de oplysninger andre har lagt om ham eller hende på den åbne Facebook. De oplysninger der ligger om personen på Facebook, kan på den baggrund som udgangspunkt frit behandles i persondatalovens forstand. Jeg er således ikke enig med (B) i at oplysningerne i dette tilfælde kun er gjort tilgængelige for en lukket kreds af brugere.

Hvis en person som i øvrigt har begrænset tilgængelighed til sin profil, har et meget stort antal 'venner' på Facebook, herunder særligt 'venner' og 'venners venner' som han eller hun ikke har noget personligt kendskab til, kan resultatet efter omstændighederne blive det samme.

Denne måde at bruge Facebook på kan man se når f.eks. politikere ønsker så megen omtale som muligt af de budskaber de lægger på Facebook, og i den forbindelse ønsker så mange 'venner' på Facebook som overhovedet muligt.

Det er imidlertid en konkret vurdering i hvert enkelt tilfælde om personer med rigtig mange 'venner' og 'venners venner' på Facebook i realiteten offentliggør oplysninger om sig selv hver gang de selv lægger billeder eller tekst på Facebook, eller om der ikke er tale om offentliggørelse. Det samme gælder oplysninger lagt på personens Facebook af en af hans eller hendes (mange) venner.

Generelt er det dog sådan at jo mere tilgængelig for andre profilen og adfærden på Facebook er, jo mere taler det i retning af en egentlig offentliggørelse.

Hvis en person som i øvrigt har begrænset tilgængelighed til sin profil på Facebook, har en eller flere 'venner' med åbne profiler, kan det under visse omstændigheder føre til at oplysninger om personen med begrænset tilgængelighed til sin profil bliver tilgængelige for alle brugere af Facebook eller eventuelt for en endnu videre kreds. Herved bliver oplysningerne offentligt tilgængelige.

En person som i øvrigt har begrænset tilgængelighed til sin profil, vil således ikke altid kunne regne med at de oplysninger der ligger på hans eller hendes Facebook, kan holdes inden for kredsen af 'venner'.

Der kan nemlig blive tale om at oplysningerne om personen overgår fra at være private til at blive offentligt tilgængelige fordi de bliver udbredt til en videre, ubestemt kreds af personer. Det gælder for det første oplysninger om en person som han eller hun selv har lagt ud på sin Facebook. For det andet gælder det oplysninger om en person som en anden har lagt på personens Facebook.

Persondatalovens regler

Det fremgår af § 7, stk. 1, i persondataloven (lov nr. 429 af 31. maj 2000) at der ikke må behandles oplysninger om racemæssig eller etnisk baggrund, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning, fagforeningsmæssige tilhørsforhold og helbredsmæssige og seksuelle forhold. Bestemmelsen i stk. 1 gælder imidlertid ikke hvis behandlingen vedrører oplysninger som er blevet offentliggjort af den registrerede selv (§ 7, stk. 2, nr. 3).

For mindre følsomme, personlige oplysninger end dem der er opregnet i § 7, stk. 1, må der tilsvarende være adgang til frit at behandle dem når oplysningerne er blevet offentliggjort af den registrerede selv.

Udgangspunktet om fri behandling begrænses dog af persondatalovens § 5 om god databehandlingskik. Det betyder at der ikke må behandles oplysninger som ikke tjener et sagligt formål, og som ikke er relevante.

§ 5 i persondataloven har følgende ordlyd:

'§ 5. Oplysninger skal behandles i overensstemmelse med god databehandlingskik.

Stk. 2. Indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål, og senere behandling må ikke være uforenelig med disse formål. Senere behandling af oplysninger, der alene sker i historisk, statistisk eller videnskabeligt øjemed, anses ikke for uforenelig med de formål, hvortil oplysningerne er indsamlet.

Stk. 3. Oplysninger, som behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil oplysningerne senere behandles.

Stk. 4. Behandling af oplysninger skal tilrettelægges således, at der foretages fornøden ajourføring af oplysningerne. Der skal endvidere foretages den fornødne kontrol for at sikre, at der ikke behandles urigtige eller vildledende

oplysninger. Oplysninger, der viser sig urigtige eller vildledende, skal snarest muligt slettes eller berigtiges.

Stk. 5. Indsamlede oplysninger må ikke opbevares på en måde, der giver mulighed for at identificere den registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil oplysningerne behandles.'

Kravet om saglighed i § 5 i persondataloven må efter min opfattelse forstås på samme måde som de almindelige forvaltningsretlige saglighedskrav til sagsbehandlingen. I relation til sagsoplysning følger disse krav af officialprincippet eventuelt suppleret af særlige oplysningsregler i lovgivningen og kravet om relevans.

Litteratur om oplysninger på sociale medier

Jeg henviser i øvrigt også til Peter Blume og Jens Kristiansen, Persondataret i ansættelsesforhold (2011), s. 81 ff og s. 108 f. Heri står bl.a. s. 81-82:

'Indsamling af oplysninger forudsætter ikke i alle tilfælde et samtykke fra jobansøgeren. (...) En særlig situation foreligger i forhold til oplysninger, som jobansøgeren har offentliggjort om sig selv.

Spørgsmålet om indsamling og anvendelse af sådanne oplysninger er særlig blevet aktualiseret af den udbredte brug af internettet, herunder personlige hjemmesider, blogs, og sociale netværk såsom Facebook, Twitter og YouTube. Det er blevet meget udbredt at offentliggøre oplysninger, som medfører en viden om den pågældende person, og dermed opstår spørgsmålet om arbejdsgiveren i forbindelse med ansættelsessituationen kan gøre brug af disse oplysninger. (...)

...

Situationen er en anden, når det er personen selv, der har foretaget en offentliggørelse. I § 7 [i persondataloven; min tilføjelse] vedrørende følsomme oplysninger er det i stk. 2, nr. 3, fastsat, at sådanne offentliggjorte oplysninger frit kan behandles, idet det herved er forudsat, at dette ikke udelukkes af anden lovgivning. Noget tilsvarende må antages at gælde for andre typer af personoplysninger. Konsekvensen heraf er, at det ikke er nødvendigt at opfylde kravene i §§ 6-8 [i persondataloven; min tilføjelse], herunder især ikke nødvendigt at indhente samtykke for at foretage indsamlingen. Derimod gælder § 5 [i persondataloven; min tilføjelse] fortsat, hvilket betyder, at det også i dette tilfælde må være sagligt og relevant, at arbejdsgiveren indsamler oplysningerne. Arbejdsgiveren skal også informere ansøgerne om indsamlingen af informationer i henhold til §§ 28-29 [i persondataloven; min tilføjelse] (...)

Internettet har som antydnet ovenfor åbnet en hel ny verden, og det er på mange måder fristende for arbejdsgiveren at søge oplysninger om jobansøgere via disse nemt tilgængelige kilder. Det er et forhold, som jobansøgere også selv må være opmærksomme på, og det må efterhånden være almindeligt kendt, at 'uheldige' oplysninger eller billeder har haft en negativ indvirkning på den pågældende persons jobmuligheder. Et af de ofte nævnte eksempler er billeder af en løssluppen adfærd til en fest eller lignende, der medfører et forringet omdømme hos den potentielle arbejdsgiver. Tilsvarende kan arbejdsgiverens eget indtryk af en jobansøger måske også blive bestyrket af, at ansøgeren afslører ringe kommunikative evner (mange stavfejl etc.). Det kan også i andre sammenhænge være uheldigt at lægge for meget på nettet, idet et eksempel herpå er åbne jobansøgninger bilagt et cv, hvoraf den pågældendes personnummer fremgår.'

Og på s. 108 f står bl.a.:

'Der er som udgangspunkt en vid adgang til at indsamle oplysninger, som er lagt ud til offentligheden af den pågældende selv. Ifølge lovens § 7, stk. 1, er det forbudt at behandle følsomme personoplysninger, men blandt undtagelserne er ifølge stk. 2, nr. 3, den situation, at den pågældende selv offentliggør oplysningerne. Denne regel omfatter også § 8-oplysninger, jf. § 8, stk. 6 [i persondataloven; min tilføjelse]. Selv om det ikke fremgår direkte af loven, må en tilsvarende frihed antages at gælde for almindelige oplysninger efter § 6, hvor beskyttelsesinteressen er mindre.

En arbejdsgiver skal dog i alle tilfælde have et sagligt formål med at indsamle oplysninger om de ansatte via Facebook og lignende netværk, jf. lovens § 5. Der er således grænser for den systematiske søgning efter informationer om ansatte, som en arbejdsgiver kan foretage.'

De citerede passager drejer sig, som det ses, om arbejdsgiveres indsamling af oplysninger om ansøgere eller ansatte.

Da persondataloven er generelt gældende, finder loven også anvendelse på andre retsområder, herunder på SKATs indsamling af oplysninger i kontrolsager.

Profilen SKAT brugte på Facebook

(B) har i klagen til mig bl.a. henvist til at de oplysninger som SKAT har indsamlet om (A) på Facebook, kun kan være indsamlet af en person der selv har en registreret profil på Facebook.

Det fremgår af regionsdirektørens afgørelse af 8. marts 2011 i sagen at oplysningerne fra Facebook ikke er indhentet ved brug af en falsk profil. SKAT har heller ikke anmodet om (A)'s venskab på Facebook – heller ikke ved brug af en falsk profil. SKAT har kun været logget på Facebook med en medarbejders private brugerprofil. De oplysninger SKAT har kunnet se på (A)'s Facebook, er således kun oplysninger der har været tilgængelige for alle brugere af Facebook, og SKAT har således ikke skullet give sig til kende over for (A) for at få oplysningerne.

Som nævnt er det ikke muligt at se hvem der har besøgt en persons Facebook. Det har man fra Facebooks side gjort teknisk umuligt. Det ville således ikke gøre nogen umiddelbar forskel for (A) om SKAT loggede sig på Facebook med en medarbejders private profil eller med en officiel SKAT-profil.

I almindelighed er der et krav om at offentlige myndigheder legitimerer sig/identificerer sig som offentlige myndigheder når de henvender sig til borgerne, herunder indsamler oplysninger ved henvendelse til borgerne. Dette altovervejende udgangspunkt er dog ikke relevant i de særlige tilfælde hvor borgeren ikke selv vil kunne konstatere at en offentlig myndighed har indsamlet oplysninger om ham eller hende. Noget andet er at myndigheden normalt skal give sig til kende i forbindelse med f.eks. en partshøring efter § 19 i forvaltningsloven eller en underretning efter §§ 28 og 29 i persondataloven. I øvrigt vil underretningspligten efter §§ 28 og 29 i persondataloven i almindelighed skulle opfyldes inden for 10 dage efter at oplysningerne er indsamlet. Det fremgår af pkt. 2.2.1. i Justitsministeriets vejledning nr. 126 af 10. juli 2000 om registreredes rettigheder efter reglerne i kapitel 8-10 i lov om behandling af personoplysninger.

Det kan på den baggrund ikke give mig grundlag for kritik at SKAT har indsamlet oplysninger om (A) via Facebook og i den forbindelse har anvendt en medarbejders private brugerprofil til at indsamle oplysningerne. Jeg noterer mig i den forbindelse at (A)'s profil var så åben at oplysningerne om hende var offentligt tilgængelige, og at medarbejderen ikke anvendte en falsk profil og ikke anmodede om (A)'s venskab på Facebook.

Sagen havde efter min opfattelse stillet sig anderledes hvis medarbejderen i SKAT havde anvendt en falsk profil til at indsamle oplysninger om (A) via Facebook.

Offentligt ansatte må nemlig ikke, bevidst eller uagtsomt, videregive oplysninger der er urigtige eller vildledende, eller medvirke til at andre gør det. Denne forpligtelse til sandhed følger af tjenesteforholdet, og pligten gælder derfor i alle forhold hvor medarbejderen optræder i sin egenskab af offentligt ansat. Det ville således være i strid med medarbejderens sandhedsforpligtelse hvis

medarbejderen havde anvendt en falsk profil på Facebook til på SKATs vegne at indsamle oplysninger om (A).

Jeg henviser til f.eks. s. 81 i betænkning om fagligt etiske principper i offentlig administration afgivet af DJØF's fagligt etiske arbejdsgruppe i september 1993 og til s. 142 i betænkning nr. 1443 fra juni 2004 afgivet af Udvalget om embedsmænds rådgivning og bistand til regeringen og dens ministre.

De indsamlede oplysninger om (A)

Jeg har ikke undersøgt hvilke specifikke oplysninger SKAT har indsamlet om (A) via Facebook, og jeg har således ikke i min undersøgelse taget stilling til om SKAT har overholdt persondatalovens § 5.

Jeg bemærker at Datatilsynet heller ikke har taget stilling til dette forhold. Hvis (B) ønsker at klage over at persondatalovens § 5 ikke er overholdt i forbindelse med SKATs indsamling af oplysninger om (A), må jeg bede (B) om at klage til Datatilsynet igen. Jeg henviser til persondatalovens § 40 og § 58, stk. 1. Efter § 40 i persondataloven kan den registrerede klage til tilsynsmyndigheden over behandling af oplysninger om ham eller hende. Efter § 58, stk. 1, i persondataloven påser Datatilsynet af egen drift eller efter klage fra en registreret at behandlingen finder sted i overensstemmelse med loven og regler udstedt i medfør af loven.

Jeg henviser i øvrigt til princippet i § 14 sammenholdt med § 16, stk. 1, i lov nr. 473 af 12. juni 1996 om Folketingets Ombudsmand. Det fremgår (...) af § 14 at ombudsmanden ikke kan behandle klager over forhold der kan indbringes for en anden forvaltningsmyndighed, før denne myndighed har truffet afgørelse. Det fremgår af § 16, stk. 1, at ombudsmanden selv afgør om en klage giver tilstrækkelig anledning til undersøgelse.

Lov om ophavsret og grundlovens § 72

(B) beder i klagen om at Datatilsynet vurderer om de oplysninger SKAT har indhentet om (A) via Facebook, er indhentet i strid med lov om ophavsret eller anden lovgivning.

Det står mig ikke helt klart hvad (B) særligt sigter til i forbindelse med spørgsmålet om en eventuel ophavsretskrænkelse. Det fremgår ikke af (B)'s klage om (B) mener at det er (A)'s eventuelle ophavsret eller Facebooks eventuelle ophavsret eller en tredjepersons eventuelle ophavsret der er krænket. (B) skriver heller intet om på hvilken måde en eventuel ophavsret skulle være krænket.

Sager om krænkelse af immaterialretten er privatretlige og afgøres typisk ved domstolene hvor de er undergivet privat påtale. Jeg foretager mig ikke noget vedrørende dette spørgsmål og henviser (B) til eventuelt at indbringe spørgsmålet for domstolene.

(B) gør derudover gældende at grundlovssikrede rettigheder er krænkede i denne sag, og henviser i den forbindelse til grundlovens § 72 om boligens ukrænkelighed.

§ 72 i grundloven omfatter også beslaglæggelse og undersøgelse af breve og andre papirer og brud på post-, telegraf- og telefonhemmeligheden. Men § 72 finder ikke anvendelse på offentliggjorte meddelelser og informationer. Da (A) selv har offentliggjort oplysningerne, er bestemmelsen i grundlovens § 72 ikke relevant i denne sag.

Jeg henviser til f.eks. Alf Ross, Dansk Statsforfatningsret II, 3. udgave, 2. oplag (1983), s. 627 f, og Henrik Zahle, Menneskerettigheder, Dansk forfatningsret 3, 2. udgave, s. 241.

Jeg foretager mig ikke mere i sagen.”